امین کنجاہی
ASLAM KAMAL

بسم الله الرحمن الرحيم

اکلاپا

امین کنجاہی

نام کتاب	اکلاپا
شاعر	امین کنجاہی
مدیر / پبلشر	طیبہ بخاری
خصوصی معاون	سید صداقت علی شاہ
خصوصی تعاون	فن کدہ
نظرِ ثانی	محمد اشفاق ایاز
سرِ ورق	(اسلم کمال)
تاریخ اشاعت	جولائی 2021ء
ناشر	مکتبۂ پاک ادب
طابع	طیب اقبال پرنٹرز
کمپوزنگ	انس احمد اسماعیل
قیمت (پاکستان)	300
قیمت بیرون ملک	2 ڈالر
تکنیکی معاونت	ساؤتھ ایشیاء میڈیا سروس (SMS)
	این ایس ٹیکنالوجیز پرائیویٹ لیمیٹڈ
قانونی مشیر	حماد انصاری ایڈووکیٹ

کتاب منگوانے کا پتہ: 76 E لاہور پریس کلب ہاؤسنگ سکیم ہربنس پورہ لاہور

فون: 0308-4277410 = 0321-4270363

مکتبۂ پاک ادب

ایم 42 آئی ٹی ٹاور 73 ای ون حالی روڈ گلبرگ تھری، لاہور

انتساب

اپنے

اپنے اکلاپے دے ناں

تے

میری آون والیاں

نسلاں

دے ناں

فہرست

پہلی گل

اپنے متراں تے ویراں لئی پنجاب دی ترقی کنجاہ گجرات توامین کنجاہی اپنی پہلی پنجابی دی کتاب دے شعری مجموعے داپراگا لے کے حاضر اے جسدا ناں ''اکلاپا'' اے۔ تے تواڈے کولوں امید کرناآں کہ توانو میرا اے کلام پسند آوے گا۔ اے کلام میں آپ نیں لکھیا، سچی گل میں توانوں دساں اے کلام میرے تے اُتر دا اے اِنج اُتر دا اے جیویں بدّل بن کے بارش سکے باغاں نوں تے بوٹیاں نوں ہرا بھرا کر دیندا اے۔ اِے کلام جدوں میرے اُتے اُتر دا اے تے مینوں ایویں لگدا اے جیویں میری روح وچ صفائی ہوگئی اے تروتازہ ہوگئی اے اور سوہنی تے ستھری ہوگئی اے۔

پنجابی کلام پڑھن تے سُنن دا مینوں بچپن توں شوق اے۔ توانوں پتا اے پنجابی لکھنی بڑی اوکھی اے حالانکہ پنجابی ساڈے پنجاب دی ماں بولی زبان اے، اس دے باوجود اسی زیادہ تر کلام سنے، اور کلام وی زیادہ تر سنے میاں محمد بخشؒ دی سیف الملوک سنی اے، مادھو لال حسینؒ دے، شاہ حسینؒ دی کافیاں سنیاں، بابا بلھے شاہؒ دا کلام سنیا، وارث شاہؒ دی ہیر سنی، لوک کہانیاں سنیاں، خواجہ فریدؒ دا کلام ''مینڈا عشق وی توں ایمان وی توں'' سُنیا۔

اینہاں چیزاں نے میرے اندر بچپن توں ہی اِک ماحول پیدا کیتا کہ امین توں وی کجھ پنجابی تے لکھ، پنجابی کلام لکھ، شاعری لکھ تے فیر رب نے کرم کیتا کہ میرے جئے ماڑے بندے نوں وی اے توفیق عطا فرمائی۔ روحانی طور تے میں پنجابی شاعری تے جے استاد کسے نوں مناں

آں تے میں سمجھناواں کہ میاں محمد بخشؒ صاحب، بلھے شاہ جیؒ، شاہ حسینؒ تے استاد دامن جیسے لوکاں توں میں بڑا متاثر ہویا آں۔

میں کوئی اینہاں دے برابر دا تے نیں آں لیکن اپنے اندر نوں صاف کرن دی کوشش کرناواں۔ کجھ چیزاں کجھ شعر تواڈی خدمت وچ سانجھ کرناواں۔

میری لوں لوں دے وچ چیکاں نے، مینوں
تیریاں یار اڈیکاں نے
میرے ویری نہ مینوں مار سکے، مینوں ماریا رل
شریکاں نے

ایک اور شعر توڈی خدمت پیش کراں گا:

چاٹی وچ مدانی اوکھی، دل دی میل مکانی اوکھی
اکھی پیچے لڑ جاندے نے، لا کے توڑ نبھانی اوکھی

تے کم کرنا کوئی مشکل نہیں ہوندا پر اوہنوں توڑ نبھانا بڑا مشکل ہوندا اے تے اے میرا زندگی دا کئی وریاں دا خواب سی کہ میں وی اپنا پنجابی کلام گجرات کنجاہ آباد دے حوالے نال پیش کراں۔ کنجاہ دی زرخیز مٹی وچ اینے اینے وڈے لوکی پیدا ہوئے جنہاں وچ غنیمت کنجاہی جیہڑے کہ فارسی دے بہت وڈے شاعر سی پنجاب وچ اونہاں دا مزار اے۔

جناب شریف کنجاہی صاحب ہوراں دا پنجابی دا بہت وڈا ناں اے۔ جنہاں نے پنجابی وچ بڑا کم کیتا، اونہاں دی سوچاں دی پونجی توں لے کے اونہاں دی پنجابی ترجمہ کلام پاک ترجمہ نظم کیتا اے اونہاں دا بڑا وڈا کارنامہ اے۔

روحی کنجاہی، زوہیب کنجاہی، زمان کنجاہی صاحب، منیر چشتی کنجاہی اور فیر مارا جیا امین کنجاہی۔ جیہڑا پنجابی شاعری دا اپنا پہلا پراگا تاڈے اگے پیش کر رہیا اے، امید کراں گا کہ تانوں پسند آئے گا۔ بس اے رب دی عطا کیتی ہوئی چیزاں نیں میری اپنی کوئی اوقات نہیں، میں بڑا ماڑا بندا جے۔ ڈاکٹر صغریٰ صدف ہوراں وی ادے وچ میرا ناں بڑا تعاون کیتا، اور مینوں وی

اوہناں تے بڑا مان اے، اونہاں میری بڑی حوصلہ افزائی کیتی۔ باقی میرے جئے اک چھوٹے تے ماڑے انسان تے رب دا تے اودے نبیؐ دا کرم اے۔

تواڈے ویراں تے متراں ولوں امید کرناں واں کہ تُسی اس پنجابی دے کلام نوں پسند کرو گے جسدا ناں ''اکلاپا'' اے کہ میں کلا رہ گیا واں تے تُسی اِک کلا پا لے کے تے مینوں کلیاں نئیں رہن دیو گے مینوں اپنے نال جوڑ لوو گے۔ اپنیاں روحاں وچ، اپنے آپ وچ۔

تے میں زیادہ ہور گل نئیں کرنا چاہندا مینوں اینہا کجھ آندا وی نئیں اے جو کجھ اے تواڈے سامنے رکھ دِتا اے، جیہڑی غلطی خامی ہوئی او میرے کھاتے پا دینا اور جیہڑی کوئی اچھائی ہووے اوہ میرے رب دا کرم اے۔ میری اینی اوقات ای نئیں اے کہ میں کجھ لکھ سکاں آخر اِیچ اسے کتاب وچوں اک شعر پیش کرناں واں:

چُپ چپیتے مرجاواں گے، آخر اپنے گر جاواں گے
کچے پنڈے عشق سمایاں، اوکھاں پینڈا ائیر جاواں گے
عشق تے سٹا لا بیٹھے آں، جِتے نہ تے ہَر جاواں گے

امید کرناں واں توانوں میری اے پنجابی دی کاوش پسند آوے گی، اے میری روح دیاں گلاں نے جیہڑی میرے اندروں نکلیاں نے، میرے بدن، جسم دے نال اِس دا کوئی تعلق نئیں، اے میرے رب دی عطا اے۔ امید کرناں واں توانوں ''اکلاپا'' پسند آئے گی۔

فقط دعا گو

امین کنجاہی

دِل دی گل

30 توں 35 ورے لنگ گئے مینوں پتر کاری (صحافت) کردے ہویاں، اس دوران میری ہمیش توں کوشش رئی کہ

اخباراں وِچ لوکاں دی گل اگے لیائی جاوے۔۔۔

ٹی وی چینلز اُتے لوکاں دے دِل دی گل سرکاراں اگے رکھی جاوے۔۔۔

ریڈیو تے لوکاں دی گل سنائی جاوے۔۔۔

اَسی اپنے دِل دی گل تے کر ہی نہیں سکدے۔۔۔

ساڈی گل تے دب جاندی اے یا دبادِتی جاندی اے۔۔۔

پر کسی نہ کسی طرح لوکاں نال رل مِل کے گل بات دا سلسلہ جاری ضرور رکھنے آں۔۔۔

تا کہ۔۔۔گل چلدی رئے۔۔۔رُکے نہ۔۔۔کِتے نہ کِتے تے ضرور پہنچے گی۔۔۔،

کوئی نہ کوئی تے ضرور سنے گا۔۔۔

کوئی نہ کوئی تے گل دی قدر کرے گا۔۔۔

کوئی نہ کوئی تے ملے گا جیہڑا گل دامان رکھے گا۔۔۔

رب دی دھرتی اینی وی بنجر نئیں ہوئی کہ سانوں ایسے بندے نا مِلدے۔۔۔سانوں سوہنے رب نے گل دامان رکھن والے بندے دِتے پر تھوڑے جئے۔۔۔امین کنجاہی ورگے بندے اونہاں تھوڑے جئے بندیاں وچوں اِک نیں۔ سِدے، سچے، سُچے تے کھرے۔۔۔گل سُندے نیں، گل کیہندے نیں، گل کرن داول جاندے نیں، تے گل کرن والے دی قدر کرنی وی اوناں نوں آندی اے۔۔۔عام بندے نال عام تے خاص بندے نال خاص بن جان دا نیں۔۔۔ بالکل پانی ورگی طبیعت رکھدے نیں اپنا رنگ چھڈدے نئیں تے دوجے دے رنگ نوں اپنے اندر لکولیندے نیں۔ وڈا بندہ کلا ہی فیصلے کردا اے تے کلاں ای ٹُر پیندا اے، فیر جنوں رب توفیق تے ہدایت دیوے او پچھے پچھے یا نال ٹہ رپیندا اے۔۔۔امین کنجاہی وی کلے ای پینڈا کٹن والے لوکاں وچوں نیں ''اکلاپا'' اوناں دی کلی سوچ، کلے فیصلے تے کلے سفر دی کہانی اے۔۔۔اپنے

آپ نال کیتی جان والی گل بات اے۔۔۔ایہو جئی گل بات جیہڑی رُکی نئ۔۔۔آندی رئی۔۔۔
چلدی رئی۔۔۔اولکھدے رئے۔۔۔تے ہُن تُسی پڑھو۔۔۔سناؤ تے پنجابیاں نوں وکھاؤ۔۔۔
مینوں تے امین کنجاہی دا''اکلاپا'' بڑا سوہنا، سچا، سُچا تے وکھرا لگیا۔۔۔پنجابی ایسی مٹھی تے
وکھرے، اُچیا، لوکاں دی بولی اے کہ ایس بولی وچ کجھ وی پیہڑا، اوکھا، یا بے سووادا نئی لگدا۔۔۔
۔۔ایس بولی دے بولن والے تے لکھت پڑھن والے وی وکھرے ای ہوندے نیں۔۔۔امین
کنجاہی وی وکھرے پنجابی نیں۔۔۔ایسی واسطے میں اوناں دی افسانیاں تے کہانیاں دی کتاب
''عشق آتش'' چھاپی تے ہُن دوجی کتاب''اکلاپا''نوں پنجاب دے سپرد کرن دا فیصلہ کیتا۔۔۔
پہلی گل امین کنجاہی جی نے کیتی سی میں اوناں دی دوجی کتاب چھاپ کے دوجی نہیں ''دِل دی گل''
کیتی اے۔۔۔تے مینوں آس امید اے کہ پنجاب تے پنجابیاں نوں''اکلاپا''تے میرے دِل
دی گل ضرور پسند آئے گی۔۔۔''اکلاپا''نوں کلے نئ بلکہ کول کول بے کہ پڑھیا جے۔۔۔تاڈا
کلاں پن دور ہو جائے گا۔۔۔اِک نئے جہان وِچ۔۔۔اپنے پنجاب وِچ۔۔۔تے اپنی پنجابی
وِچ پونچ جاؤ گے۔۔۔آخر وِچ صرف اینا کینا اے کہ

سُنیا تے کروڑاں دا
ویکھیا تے لکھ دا
ملیاں تے سودا
واپیہا تے لکھ دا

امین کنجاہی نوں سنو گے تے تدوی کروڑاں دے۔۔۔ویکھو گے، ملو گے تے تدوی کروڑاں
دے تے جے تاڈا اوناں نال واہپئے گا تے تدوی کروڑاں دے ہی رہین گے۔۔۔۔ایناں
وِچ کوئی کمی یا ردوبدل نئیں آوے گا۔''اکلاپا'' وی کروڑاں دا اے تے کروڑاں پنجابیاں واسطے
اے۔۔۔ضرور پڑھیا جے۔۔۔۔رب راکھا

طیبہ بخاری

مدیر / پبلشر ''مکتبہ پاک ادب''

پنجابی نظم

کئیں وَرہے ہوئے میِنوں بھُل بیٹھا
جنّے بھیجیا ایس جہان اندر
میں اپنا آپ گنوا بیٹھا
اس مٹی دے خالی مکان اندر
مال لبھدا نئیں جیہڑا وِک جاوے
میِنوں دسو کی پاواں دُکان اندر
اِکو صادق امین بنایا ای
نئیں لبھدا دُوجا قرآن اندر
اُوہدے وس نے ایسا بے وَس کیتا
نئیں مکدا میرے شیطان اندر
تینوں کسے شریک دی لوڑ نئیں سی
اے کم پایا تو آپ شیطان اندر

پنجابی غزل

چھڈ کے اپنا کر گیاں واں
سب کچھ اپنا ہر گیا واں
آپ چناں وچ ڈُب کے میں
عشق دے فر پار گیا واں
جیون دا اے پینڈا اوکھا
فر وی بازی مار گیا واں
یاری دا کوئی مُل نہیں ہوندا
چپ چپیتے ہار گیاں واں

جدے نال روح ملدی
اوہدے نال تو مل جا

بھلیکھے وچ پا چھڈیا ای
کیہڑے لیکھے وچ پا چھڈیا ای

غافل عشق پجاری اے
عاقل عقل کھڈاری اے

مری نس نس دے وچ نسے او
مرے دل دے اندر وسے او
میں عین عشق دا بھل جاواں
مینو آکے رستہ دسے او

اسی عشق مجازی کر بیٹھے
اسی دل نوں راضی کر بیٹھے
اسی لڑی لڑائی نیناں دی
اسی ہجر نو قاضی کر بیٹھے
اسی حال وی اپنا ہار دِتا
اسی یار نوں ماضی کر بیٹھے

لوکاں کولوں تھک گیاں واں
جیندے جی میں اُک گیا واں
کس دے اگے پردہ چُکاں
کس نو اپنا درد وکھاواں
دُنیا کولوں جھک گیا واں

جد جاں میری نکلے گی

جد جاں میری نکلے گی

میں سوچناواں

میں ڈرناواں

میں رب کولوں اے منگناں واں

میرے ہوش حواس وی قائم رہن

جدروح میری جسم توپرواز کرے

میں اوو یلا تکنا چاہناواں

مینوں ہوش روے

مدہوش نہ رہواں

میرے اندر بھانبڑ بلدے رہن

اے رب کولوں میں منگناواں

میرے دل دی دھڑکن جد بند ہووے

میں محسوس کراں میری

جان بدن توں کیویں جاندی اے

اُس دیس جس دیس دا مینوں پتا نئیں

او دیس میرے لئی پردیس جیہا

اُس دیس دی وادی وچ جا کے

سارے اپنے سجناں متراں نوں ملاں

جیہڑے مینوں چھڈ کے ٹر گئے سَن

میں رب کولوں اے منگناں واں

مرے دل دی دھڑکن جد رُکے

مرے خون دی حرکت بند ہووے

مرے ساہ نوں ساہ وی جد آوے

میں رب کولوں اے منگنا واں
میں ہوش حواس دے وچ ہونواں
مینو ں اپنی ربا مہلت دئیں
مینوں جینے دا کوئی شوق نہیں
اے طے وے آخر مرنا اے

کڈھ کے جند او لے جاوے گا
خالی بکسہ رہ جاوے گا
فیر مِلاں گے حشر دیہاڑے
روو نہ اُو کہہ جاوے گا
جی کے مرنا ، مر کے جینا
بندہ اے سب سہہ جاوے گا
کجھ وی مینوں راس نہ آیا
عشق پواڑا پے جاوے گا

اِک عرضی

میری چھوٹی جیہی اک عرضی اے
اے عشق بڑا بے دردی اے
کجھ تیرے تے نئیں زور میرا
ہن اگے تیری مرضی اے
نئیں ہوندی عشق اچ شرط کوئی
اے رسم وی توں کر لئی اے
میں بند گلی وچ کلا واں
تو خلقت کٹھی کر لئی اے
ہر شرط اے ہن منظور تیری
ہاں میں وی حامی بھر لئی اے
نئیں ایس اچ کوئی قصور تیرا
ہر تہمت اپنے سر لئی اے

ہولی ہولی سارے مر دے جاندے نے

اسماناں دے تارے بن دے جاندے نے

نیک رُوحاں نوں جلد بلا لیندا اے او

اللہ جی دے پیارے بن دے جاندے نے

اسیں وی ہن اُڈیک لگا کے بیٹھے ہاں

ساڈے واتے لارے بن دے جاندے نے

عشق نئیں جے کجھ وی چھڈدا بندے وچ

رُوحاں دے وی گارے بن دے جاندے نے

گھر جا کے کی کرنا اے

گھر جا کے کی کرنا اے
جینا اے نہ مرنا اے
اپنے آپ تو ڈرنا اے
کلیاں بہہ کے سڑنا اے
دل دے وچ میت بنا کے
یار دا کلمہ پڑھنا اے
کلی جان تے دُکھ ہزاراں
کس کس دے نال لڑنا اے
جناں پیچھے گناہ کمائے
اونہاں کجھ نئیں کرنا اے
بس اپنی قبرے ورنا اے

خواباں دے لشکارے اندر

خواباں دے لشکارے اندر
چن دِسدا اے تارے اندر
باج ترے نئی دسدا کوئی
آوے کون سوارے اندر
کوئی نہ تن نوں کھولے جا وے
کنڈیاں تالے مارے اندر
جد وی ہس کے مل پیندا اے
آجاناں واں لارے اندر
نالی دے وچ ڈگی ہوئی سی
لگی اِٹ چو بارے اندر
رب نے جد کلبوت بنایا
عشق وی گُدیاں گارے اندر

رب جانے کیہہ ہونا ایں

جثے وچ پروہنا ایں
رب جانے کیہہ ہونا ایں
اے جندڑی وانگ ملوک میری
گل سچی روح معشوق میری
میں گھنگرو بن کے نچاں گا
فیر سُنے گا بھلا ہُوک میری
اے سارے بہہ کے رو ون گے
جد نکلے گی جے پھوک میری
اے دنیا گونگی ڈوری اے
نئیں سُن دا کوئی کوک میری

عشق دا دھوکہ کھا کے ویکھاں

پھا گلے وچ پا کے ویکھاں
عشق دا دھوکہ کھا کے ویکھاں
ہن. تک کُج نہ کرم کمائے
کی لکھیا ای ربا لیکھاں
روح نے جُسے ات مچائی
میں متھا ہون کیتھے ٹیکاں
باج تیرے کجھ لگدا انج اے
ننگے پنڈے گڑیاں میکھاں
عشق دی سولی چاڑ دتا ای
میں اکھاں ہن کتھے سیکاں

وچھوڑا

ہُن وچھوڑا پے گیا
مَیں کلاں رہ گیا
او ہَس کے مُڑ گیا
میں کلا روندا رہ گیا

گنجل

گنجل سارے کڈ گیا ایں
تو تے سانوں چھڈ گیا ایں
تیر تلوار دی لوڑ نہ پئی اے
گلاں نال ای وڈ گیا ایں

تھک گئی آں

پانڈے دھو کے تھک گئی آں
کپڑے دھونے باقی نیں
اک رونا ہووے تے دساں
کنے رونے باقی نیں
گوڈے گٹے رہ گئے نیں
دیدے کن وی رہ گئے نیں
باواں دے وچ زور نئیں
میرے نال کوئی ہور نئیں

سچے لوگ

سچے لوگ وی اوکھے ہوندے
چڑھ دے شوق وی دھوکے ہوندے
جے کر یار نظر کر لیندا
ساڈے جے وی سوکھے ہوندے
پانی لوکی بھر بھر پیندے
کھواں دے اسی بوکے ہوندے

رنگ جاواں

تیرے عشق دے رنگ وچ رنگ جاواں
میں پل صراط وی لنگ جاواں

عشق دا عین

عشق دا عین سمجھ نہ آوے
شین عشق دا شک وچ پاوے
قاف عشق دا کول بلاوے
ہجر دا موسم ترلے پاوے
وصل دا ویلا لنگ دا جاوے

نماں نماں ہس وے

نماں نماں ہس وے
بُلیاں اُتے سَک وے
اَکھ میچ کے ساہنوں تک وے

جھوٹ دا سودا

جھوٹ دا سودا لانا کی اے
گھاٹے وچ کمانا کی اے

اکھاں دے غلافاں وچ

اکھاں دے غلافاں وچ کج کے میں رکھاں گا
فیر تینوں سوہنیاں رج کے میں تکاں گا

اے وَس بڑا بے وَس

اے وَس بڑا بے وَس
کہ وَس نہیں چلدا اے
میں کی کراں مینوں دس
کہ وس نہیں چلدا اے
اک واری مُڑ کے ہس
کہ وس نہیں چلدا اے
سانوں چڑھی عشق دی گس
کہ وس نہیں چلدا اے
کدی ساڈے نال وی وَس
کہ وس نہیں چلدا اے
مری ہوگئی اے ہن بس
کہ وس نہیں چلدا اے

شاہ عنایتؒ دا در

شاہ عنایتؒ دے در تے
بہہ کے ریکیاں کج میں لیکاں
پلے میرے امر نہ کوئی
نکل پپیاں نے چیکاں
حشر دیہاڑے دوزخ سڑساں
پنڈے لگ سن سیخاں
شاہ عنایت ہتھ تو پھڑ لے
تینوں کلیاں بیٹھ اُڈیکاں
کُج تے بول مرشد سائیاں
کر آسان تریخاں
لکھ ہزار نیں عیب میرے وچ
کر کرم دیاں چھاواں
بلھا وارث تیرے ہوئے
ہُن میریاں پھڑ لے باہواں

ساڑھ کے کولا کر چھڈ یا ای

ساڑھ کے کولا کر چھڈیا ای
اے کی ڈھولا کر چھڈیا ای
سرمے وانگ ساں اکھ وچ رہندے
ککھوں ہولا کر چھڈیا ای
جد دا ٹر پر دیس گیا ایں
گھر اے کھولا کر چھڈیا ای
تکڑی تول کے سجنا ساہنوں
سیر تو تولا کر چھڈیا ای
عشق حقیقی امین تو کر کے
گھر گھر رولا کر چھڈیا ای

مدینے دیاں گلیاں

لوکاں تے مدینے دیاں گلیاں نیں تکیاں
اساں تے مدینے والا آپ اکھیں تکیا
غماں والی پونجی میرے ہتھ وچوں لے کے
خوشیاں دا تاج میرے سر اُتے رکھیا

پہلی ملاقات

پہلی ملاقات ہووے

گندلاں دا ساگ ہووے

مکھن تے مکئی ہووے

نمی نمی ہوا وَگے

جدوں گل بات ہووے

شکر دوپہر ہووے

نم تھلے منجی ہووے

گاں کِلے بجی ہووے

کٹورے وچ لسی ہووے

عمراں دا ساتھ ہووے

گو گو چکی کرے

ٹنڈاں والا کھوہ ہووے

روح وچ روح ہووے

پتا وی نہ لگے ساہنوں

تاریاں دی رات ہووے

فیر گل بات ہووے
کھیڑیاں نو مات ہووے
اکو جئی ذات ہووے
کن وچ والی ہووے
گلاں اُتے لالی ہووے
متھے اُتے بندی ہووے
نک وچ نتھ ہووے
ہتھاں وچ ہتھ ہووے
پلے داویاہ ہووے
وارث گواہ ہووے
عنایت دُعا کرے
جگ واہ واہ کرے
پہلی ملاقات ہووے
گندلاں داساگ ہووے

آخراک دن مرجانا اے

آخراک دن مرجانا اے

سانوں نے وی مرجاناں اے

ساری عمر گناہ کمائے

جھوٹ دے لیرے تن تے پائے

عمل نہ کوئی سچے ہوئے

نیک نہ کوئی بچے ہوئے

قبر عذاب دے وچ جاناں اے

سپاں سانوں کھا جاناں اے

لوکاں پانے نہ کنجا ہی

کوئی نہ اپنا بہن تے بھائی

کلیاں برزخ وچ جاناں اے

جیہڑا رب دا او ٹھانہ اے

ہورے کنی صدیاں اُوتھے

تفتیش ہووے گی

حشر دیہاڑے رب دے اَگے

پیش ہووے گی

پونجی عملاں والی میری

گنڈے دے وچ رکھ کے

رب دے اَگے پیش ہووے گی

خیر تے شر دی ریس ہووے گی

میں رُٹھڑے یار منانے نے

میں پیر وچ گھنگھرو پانے نے

-0-0--0-0--0-0-

کلے کوٹھے والے اپنے

ویہڑے دے وچ نچن دے

اگ عشق دی میرے سینے لگن دے

-0-0--0-0--0-0-

کشکول میرے دے وچ سائیں

کجھ سچ دے سکے سٹ سائیں

-0-0--0-0--0-0-

ساڈی واری گل نئیں سن دی
لوکاں دے نال پھر وی ٹر دی

-0-0--0-0--0-0-

مدینے میں وی جاناں اے
تے واپس فیر نہیں آناں اے

-0-0--0-0--0-0-

ڈر

مینوں اپنے آپ توں کیوں ڈر لگدا اے؟

واواں دی چپ چاپ توں کیوں ڈر لگدا اے؟

چار چفیرے میرے زندہ لاشاں نیں

مرے ہوئے مینوں باپ توں کیوں ڈر لگدا اے؟

پتا رنگ دا ہاتھ وچ کوئی وی چنگا نئیں

دوجے دی فیر تھاپ توں کیوں ڈر لگدا اے؟

جے حشر دیہاڑے رب نے وی منہ پھیر لیا

اسے گل دی چاپ توں کیوں ڈر لگدا اے؟

سگریٹ

بہہ کے سگریٹ پیندے ساں
اک دوجے نال جیندے ساں
پھٹ سی جیہڑے لگے ہوئے
دوویں بہہ کے سیندے ساں

چڑیا بول پئیاں

چمن چڑھیا رت مرجھائی

تینوں میری یاد نہ آئی

وے چڑیا بول پپیاں

مراہور نا کوئی سائیں

سانوں کلیاں چھڈ نہ جائیں

وے چڑیا بول پپیاں

میرے چار چفیرے ہاسے

او گیا ٹر کر کے پاسے

وے چڑیاں بول پپیاں

پھیر اوطناں ول توں پائیں

بن جاویں نہ توہر جائی

وے چڑیا بول پپیاں

پٹولے

نہ رہے پٹولے بابل
تے ناں رہیاں نے گڈیاں
کڈا سوہنا ویلا سی او
پاندی ساں سکھیاں نال لڈیاں
ویڑے دے وچ بہہ جاندے ساں
سارے چڑ خاڈاہ کے
اجڑ گیا او ویڑا ساڈا
نہ رہیاں او بڈھیاں

لائی بلھے دے سنگ یاری
پجھ گئی اندروں آ کڑ ساری

-0-0--0-0--0-0--

سوہنے لوگ

ایہنے سوہنے لوگ وی چنگے نہیں ہوندے
دل دے بھیڑے شوق وی چنگے نہیں ہوندے
اکو راہ ہی پیار دی چنگی ہوندی اے
دل وچ بوہتے چوک وی چنگے نہیں ہوندے

-0-0--0-0--0-0-

اپنا آپ گوا بیٹھے آں

اپنا آپ گوا بیٹھے آں
یار توں تو کھا کھا بیٹھے آں
جتھوں کوئی خیر نئیں لبنی
اوہدے در تے جا بیٹھے آں
ساری عمر حسد وچ گزری
ہو کے اج تباہ بیٹھے آں
جینے دی اک حد ہوندی اے
اسی او حد مکا بیٹھے آں

ہجر وچھوڑا مکدا نئیں

ہجر وچھوڑا مکدا نئیں
غصہ تینوں ٹکدا نئیں
جس رُکھ تے کوئی پھل نہ لگے
او رُکھ کدی جھکدا نئیں
جس پنڈے توں چھمکا ماریں
او پنڈا کدی دُکھدا نئیں
عشق پچھال لے روح دے اندر
روکنے نال او رُکدا نئیں
واہ واہ بھلے کھیڈ رچایا ای
سانوں تے کوئی تکدا نئیں

دنیاداری

اے اوکھی دنیاداری اے

ہن مرنے دی تیاری اے

جتھے چشمہ فیض دا جاری اے

ہن اوتھے عرضی طاری اے

کوئی چھوٹی جئی اے مات نئیں

اساں بازی عشق دی ہاری اے

نہ شاہ عنایت نہ وارث اے

نہ بلھے شاہ قصوری اے

اے اوکھی دنیاداری اے

اکھیاں

اکھیاں دے وچ اکھیاں پا کے ویکھاں گے
اَگ عشق دی اندر لا کے ویکھاں گے
سارے کیہندے رب دلاں وچ وسدا اے
ہن اسی نہ کعبہ جا کے ویکھاں گے
عشق مسیتی پٹی لے کے بہہ گئے آں
دل دے اندر یار بلا کے ویکھاں گے
عشق دا پینڈا اسب توا وکھا پینڈا اے
ککراُ تے پھُل سجا کے ویکھاں گے

اے دنیا وسوں بار

اے دنیا وسوں بار

توں جت تے میں واں ہار

کئی بھکھے کئی زردار

ایتھے چور نے سب کردار

گولی دیندے نے ہر وار

اے دنیا وسوں بار

ساری کوڑ بھری سرکار

کردے ظلم نے وچ بازار

اے دُنیا وسوں بار

جینے دے دن چار

دوا وکھے دوبے کار

اے دُنیا وسوں بار

نئیں وچ مسیتی پھوڑ

ہوئے ربوں سارے دُور

اے دُنیا وسوں بار

اٹی دے کے دُنیا وٹی

اے کھو جئی کھٹی

چل اینا چلئے ایتھوں

چکئے اپنی ہٹی

-0-0--0-0--0-0-

مرے لوں لوں دے وچ چیکاں نے

مینوں تیریاں یار اُڈیکاں نے

میرے ویری نال مینو مار سکے

مینوں ماریا رل شریکاں نے

میں مڑ مڑ ہتھ پیا پڑھناں واں

ترے ناں دیاں کتھے لیکاں نے

چاٹی وچ مدہانی اوکھی
دل دی میل مُکانی اوکھی
اکھی پیچے لڑ جاندے نے
لاکے توڑ نبھانی اوکھی

-0-0--0-0--0-0-

درد ونڈانے اوکھے نے
چار چفیرے توکھے نے
اندروں کوئی وی چنگا نئیں
جد بولن مارن ٹوکے نے

میں مٹی او نور
میں موسیٰ او طور

-0-0--0-0--0-0-

میں خواب گواچے لبدا واں
مٹی وچ مٹی دب داواں

-0-0--0-0--0-0-

منجی کلی ڈاہ دِتی سو
تھرتھلی جئی پادتی سو

سپ سے داڈنگ جاناں اے
اوکھا ویلا لنگھ جاناں اے
مینوں کلیاں چھڈ نہ جاویں
میں ویں تیرے سنگ جاناں اے

-0-0--0-0--0-0-

اکھیاں دے وچ ہڑلوکایا
چین کسے وی پل ناں پایا
ہجر وچھوڑا اچھیاں پاوے
ملن دا ویلا پر نہ آیا

-0-0--0-0--0-0-

چاہ

جسے وچ واوے

جانا کہڑے راہ وے

دل اے ہو کردا

کراں تینوں چاہ وے

ڈر تینوں کس دا

راضی وی خدا اے

ہتھ میرا پھڑ لے

منگاں میں دعا وے

کنجراں دے گھر آج

بھلے داو یاوے

جنے دے وچ سا اے تیرا
اکھیاں تکن راہ اے تیرا
کول میں بہہ کے اکھناں جھکاں
ویکھن دا مینوں چا اے تیرا

-0-0--0-0--0-0-

دل دا بوہا

کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول
نہ تو ساہنوں رول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول
مٹھے مٹھے بول نی اڑیئے
منہ تو اپنے بول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے
در تے تیرے آن کھلوتے
دل دالے کشکول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے
عشق دے دردنوں ردنہ کردئیں
عشق دے در تے یار بٹھا کے
اپنے مونہوں بول نی اڑیئے
کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے

آیا تیرے بوہے اڑیئے

تیرے دل داڈھول نی اڑیئے

کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے

ڈیگر ہو گئی ہن عمر دی

کوئی تے ہووے کول نی اڑیئے

کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے

کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے

نہ کر کھجل تواساہنوں

نہ سڑکاں تے رول نی اڑیئے

دل دا بوہا کھول نی اڑیئے

دل دے اندر چار چفیرے

اکو وجدا ڈھول نی اڑیئے

کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے

عمر دی نقدی مکدی جاوے

اے ویلا انمول نی اڑیئے

کدی تے بوہا کھول نی اڑیئے

گل اوہدی وی منی اے
میں آکڑ اپنی پٹنی اے

-0-0--0-0--0-0--

چھڈ دے کرنے وہم تو سارے
بند کر بوہے شک دے
جہناں دے اعمال کھرے ہون
اونہیں کدی وی موت توں ڈر دے

-0-0--0-0--0-0-

کھوٹ

ہر پاسے ای کھوٹ اے وکدا
سچ نئیں لبدا سو کھا سچ
وے امیناں اک گل سمجھیں
کھانہ جاویں تو کھاوے

-0-0--0-0--0-0-

سچی گل

سچی گل نوں مندا نئیں
یار دا بوہا بھن دا نئیں
رب نے عشق لباس بنایا
جیہڑا میرا تن دا نئیں
وچوں وچ ای کھر دا جاوے
منہ تے آ کے من دا نئیں
جیہدے پچھے عمر گوائی
او تے میرا بن دا نئیں

-0-0--0-0--0-0-

چپ چپیتے مر جاواں گے

آخر اپنے گھر جاواں گے

کجھ پنڈے عشق سمایا

اوکھا پینڈا اسر جاواں گے

عشق دی ستاں لا بیٹھے آں

جتے ناتے ہر جاواں گے

-0-0--0-0--0-0-

جینا ہُن عذاب اے لگدا

اکھاں وچ چناب اے وگدا

-0-0--0-0--0-0-

سمندر

ترا بدن سمندر

میری روح دے اندر

میں پڑھاں نمازاں

ترے دل دے مندر

-0-0--0-0--0-0-

موسم

ہجر وصال دا موسم
بڑے کمال دا موسم
میری اوقات توں باہر
ترے جمال دا موسم
کدی تے ختم ہووے گا
اے ماہ وسال دا موسم
اجے وی یاد اے مینوں
او پچھلے سال دا موسم

-0-0--0-0--0-0-

چھڈ کے اپنا گھر گیا واں

سب کچھ اپنا ہار گیا واں

آپ چناں وچ ڈُب کے یارو

فر عشق دے پار گیا واں

جیون دا اے پینڈا اوکھا

فیر وی بازی مار گیاں واں

یاری دا کوئی مُل نئیں ہوندا

جپ جپ جیتے ہار گیا واں

-0-0--0-0--0-0-

وچھوڑا پے گیا
میں کلا رہ گیا
اوہ ہس کے ٹُر گیا
میں روندا رہ گیا

-0-0--0-0--0-0-

ہر پاسے شام دا ڈیرا اے
اج سنجھا میرا ویہڑا اے
جہڑا مینوں تھر وچ رول گیا
کی دسا او کون او کیہڑا اے

-0-0--0-0--0-0-

دردر تے میں دھکے کھاواں

اکھیاں دے وچ خواب چھپاواں

کدی جے میرے کول توں آویں

آپ وی روواں، تینوں رواواں

-0-0--0-0--0-0-

میری کجھ مجبوری اے

تکناں خواب ضروری اے

ساواں داوی مک گیا پینڈا

مرنا ہن ضروری اے

-0-0--0-0--0-0-

سزا

عشق کرنا سزا بن گیا
سارا جگ میرے لئی اے خدا بن گیا
زخم لائے اُو ہنے جیہڑے
ہَس کے ملیا تے میری دوا بن گیا
نئیں مکدا او چھوڑا ترے ہجر دا
پورا جثہ ای میرا دُعا بن گیا
پہلی پیشی تے میں ٹنگیا گیا
یار میرا مخالف گواہ بن گیا

-0-0--0-0--0-0-

ساڈی عید کیہڑی شبرات کیہڑی
ساڈا دن کیہڑا ساڈی رات کیہڑی
جے توں نئیں ملنا سانوں دس دیویں
ساڈی جت کیہڑی ساڈی مات کیہڑی

-0-0--0-0--0-0-

گل تے کوئی چنگی نئیں اے
اک وی او ہنے منی نئیں اے

-0-0--0-0--0-0-

ویکھو کیویں مرنا اے

کوئی تے بہانا بنتا اے

-0-0--0-0--0-0-

منوں چھیتی مدینے وچ بلالو یا رسولؐ اللہ

میرے ساواں دی گنتی ہولی ہولی گھٹ دی جاندی اے

-0-0--0-0--0-0-

بکل مار سویرے سوتا

رات دا جا گیا کتا

رب توفیق جے دیوے

راتی میں وی اُٹھاں

-0-0--0-0--0-0-

کجھ ملن دا ویلا نیڑے وے
کجھ یارا وہ دل دے ویہڑے وے

-0-0--0-0--0-0-

جد پیو کر داسی میرے نال لاڈیاں
میں وی ضداں کرداساں اوہدے نال ڈاہڈیاں

-0-0--0-0--0-0-

ساری عمر گوا بیٹھا آں
سکھ دا کوئی پل نئیں آیا

-0-0--0-0--0-0-

چھل

کوئی وی سانوں چھل نئیں آیا
جینے دا کوئی ول نئیں آیا
ساری عمر گوا بیٹھا آں
سکھ دا کوئی پل نئیں آیا
روز او کیہندا، کل ملاں گے
اج تک اوہدا کل نئیں آیا

-0-0--0-0--0-0-

اپنے رنگ وچ رنگ لے مینوں
جتھے جاویں سنگ لے مینوں
ہولی ہولی مردا جاواں
اکو واری ڈنگ لے مینوں
ہورے مرضی رب دی کی اے
مرناں جاواں منگ لے مینوں

-0-0--0-0--0-0-

معافی لکھ کے جیب وچ رکھی
ہورے کس ویلے منگنی پے جائے

-0-0--0-0--0-0-

دھڑکے دل تے روپیناواں

کوئی حال جے پوچھے کھوپیناواں

-0-0--0-0--0-0-

عجب تماشہ لا بیٹھاواں

نواں سیاپا پا بیٹھاواں

-0-0--0-0--0-0-

جد تک تراغم نئیں مکناں

اکھیاں وچوں نم نئیں سکناں

-0-0--0-0--0-0-

بندے سارے پنجرے اندر

پنچھی سارے باہر

رب سچے نے لوکاں دتی کنی وڈی ہار

-0-0--0-0--0-0-

ہار

اسی ہس دے وسدے ہار گئے
ساڈے یار وی سانوں مار گئے
ساڈے اپنے سانوں ٹُل بیٹھے
جد اسی ساں اپنے گھر گئے
کئی منتاں من من تھک گئے آں
اسی شہر دے ہر دربار گئے
ہن ویلا مکن والا اے
اسی لڑلڑ اندروں ہار گئے
نہ اپنا آپ بچا پائے
کئی لوکی ڈُبدے تار گئے
جد حق دی گل سنائی تے
فرسید ھے گھر توں دار گئے
اسی یملے بن کے سُتے ساں
ساہنوں اپنے قبر اُتار گئے

مٹی دے بُت

دو مٹی دے بت بناواں
بڑیاں چاواں نال
فیر میں بھن دیاں دونواں نوں
اپنے ہتھاں نال
فیر میں دوواں وچوں لے کے
مٹی گنا وصل دے پانی نال
فیر اک نیواں بت بناواں
بڑیاں ریجھاں نال
جس وچ ہجر فراق دا
کوئی ناں ہووے وال
حشر تائیں اسی اک مک رہیئے
رب دی مرضی نال

ورد

کجھ ایسا ورد توں پڑھ سائیاں
میری مشکل ہو جائے حل سائیاں
ناں ایویں گرج توں ساڈے تے
کوئی خیر دا بدل گھل سائیاں
سانوں بخش دئیں توں محشر وچ
ناں چکی وچ توں دل سائیاں

-0-0--0-0--0-0-

یار

یار میرا روح دیاں
تاراں ورگا
ساولوے دل
دھڑکے میرا
میں وی اوہدی
روح ورگاواں
اوہنوں پُچھے جا کے کیہڑا؟؟؟

-0-0--0-0--0-0-

کتا

کاش میں تیرے گھر دا کتا ہوندا

کول تیرے میں رہندا ہوندا

جو کجھ دیندی کھا میں لیندا

جد توں گھر توں باہر جاندی

گھر تیرے دی راکھی کردا

ناں میں منگ دا ٹکر روٹی

ناں میں منگ دا کپڑا لتا

وفاداری دی حد میں کردا

چٹ دا پیر تیرے میں یارا

دم ہلاندا اگے پچھے چکر لاندا

انساناں وانگ دغا نہ کردا

سچے مالک دے کہنے تے

تیرے گھر دی راکھی کردا

فیر وی لوکی گھٹیا کہندے

پر میں تیرا در ناں چھڈ دا

کاش میں تیرا کتا ہوندا

اپنی نفی

کی مسجد مندر جانا ای
کر صاف توں اپنے اندر نوں
کر اپنی آپ نفی پہلے
فیر انگل چکیں دوجے تے
اک جھاتی پا لے اپنے ول
اے ویلا مڑ نہیں آنا ای
ناں کم کوئی رکھیں کل تے توں

--0-0--0-0--0-0-

موڑ

حیاتی دے سارے موڑ سَن اوکھے

جد میرا پینڈا اسوکھا ہویا

سینے دے وچ ساہ سن اوکھے

جیہناں اُتے سی بھروسا

اوہناں کولوں کھادے دھوکے

-0-0--0-0--0-0-

روناں

ہولی ہولی چھپ کے روناں

دوائی رکھ سرہانے سوناں

بچے وانگ پرندیاں اڈ گئے

مائی باپ نوں کلیاں چھڈ گئے

بھیج دے نے وٹس اپ تے ویڈیو

کہندے نے نہ فکر کرو کج

آجاواں گے چھیتی گھر نوں

جھوٹے لارے لا چھڈ دے نے

وچ اووچی وڈ چھڈ دے نے

رُکھ توں جیہڑا اڈ جاندا اے

او پنچھی مڑ نہیں آندا اے

وقت دے ہتھیں رل جاندا اے

بچیاں وچ او بھل جاندا اے

اوہدے وی کوئی ماں پیو سن

جیہناں اوہنوں دودھ پلایا

چولی چکیاں موڈھے بٹھایا

دُنیادا فیر علم سکھایا

بڈھے ویلے ساتھ دیوے گا

دکھاں نوں اومات دیوے گا

جیندے جی او گھر نہ آیا

بس قبر وچ لاہن اوکلیاں آیا

نا کوئی پتر نال لیایا

ناں دادے دا منہ وکھایا

چپ چپیتے آن کھلوتا

روندا سی او سب توں بوہتا

-0-0--0-0--0-0-

سجرے پھل تے
کنڈے جیویں کٹھے رہندے نیں
جی کرداا ے اسی وی دونویں
انج ای رہیئے

-0-0--0-0--0-0-

کیویں ٹُٹن چپ دے تالے
ویکھ زبان تے پے گئے چھالے
جیویں اماں لاڈلڈائے
روگ اساں وی انج نیں پالے

-0-0--0-0--0-0-

کوئی ایسی شے سونگھا ماہیا

میں اکھ کھولاں، اکھ کھلے ناں

-0-0--0-0--0-0-

روح داچولا

ربا کی کجھ ہوناں اے

روح داچولا دھوناں اے

یار نے جدناں شکل وکھائی

کلیاں بہہ کے روناں اے

دل داخالی کاسہ لے کے

دردر تے فیر پوناں اے

دنیاداری دھوکا ڈاڈا

جانے کی کی کھوناں اے

-0-0--0-0--0-0-

ہنجوں دی تسبی پڑھ پڑھ کے

اسی یارناں راضی کر پائے

جس پیار تے کیتا مان بڑا

او پیارناں راضی کر پائے

ساڈی قسمت ای بدقسمت سی

اسی یارناں راضی کر پائے

-0-0--0-0--0-0-

میں ٹٹ گیا میں بچ گیا

ایس جینے توں میں رج گیا

-0-0--0-0--0-0-

قیمت

ہر ساہ دی اپنی قیمت اے
جدائے روکیاں سب خاک ہویا
دل چاک ہویا
سب پاک ہویاں
تو ود ود زخم لگا سجن
دل ہجراں دے وچ تاک ہویا
سب خاک ہویا

-0-0--0-0--0-0-

دل دا کاسا

دل دا کاسا خالی اتوں

کون بھرے گا عشق نوں

ہجر دی اگ دا ساڑ بڑا دے

ہنجو گیڑاں دل توں

لوکاں پانے میں شدائی

کلاں میں اک پاسے خدائی

سہی ناں جائے اے جدائی

چار چفیرے پئی دہائی

ناں کسے نوں سمجھ اے آئی

لڑ پئے ماں جائے

اک پل وچ سارے

جد قبر وچ لائی

جگ وچ کوئی نہ یار کسے دا

نہ کوئی بہن تے پائی

اے گل مینوں سمجھ جد آئی

مگ گئی عمر کمائی

عرضی

جے کر یار قبول کرے تے

اساں وی عرضی تاری اے

ہر شے دے وچ نور اے اوہدا

ہر شے تے او بھاری اے

مٹی دے وچ پھوک سو ماری

فیر ہل پئی خلقت ساری اے

خیر تے شر دے دنگل اندر

شر نے بازی ہاری اے

جھوٹے مرشد جھوٹے پیر

جھوٹی دنیا داری اے

اکو مرشد اکو پیر

جدی دنیا ساری اے

-0-0--0-0--0-0-

دل دے اندر زخم بڑے نے

کون تروپے لائے

ہجر سیاپا لمبا ہویا

یار ملن نہ آئے

ہتھ جوڑے میں ترلے پائے

کوئی تے سینے لائے

-0-0--0-0--0-0-

چار چفیرے دھند دکھاندی

سکھ دی دھپ نظر نہ آئے

انے چانن بکل ماری

کڈلئی جان زمانے

-0-0--0-0--0-0-

ٹٹے بھجے خواب نے ویکھے
اکھیاں وچ عذاب نے ویکھے

-0-0--0-0--0-0-

مٹی دے وچ مٹی ہوسی
مٹی خلقت ساری اے

-0-0--0-0--0-0-

عشق ندی

عشق ندی توں تو لے کے پانی
سب توں پہلے تیرے ناں دے فرض پڑھاں گا
فیر متھے نوں ٹیک فرش تے
رب دے اگے عرض کراں گا
سچیاں سائیاں
ساڈی سن لے
یار ترے توں منگیاں اے میں
کاساں دل دا بھر دے ربا
جے کر مل پین دو شدائی
کی جاندا اے تیرا ربا؟
کجھ وی فرق نہیں پوے گا
قائم روے گی تیری خدائی

کلم کلے

کلم کلے رہ گئے آں
لک چھپ کے ہن بہہ گئے آں
تیرے ہجر وچ رب دے اگے
ہتھ چک کے اسیں ڈھہ گئے آں
سنیا اے کے اوہ وی انج نئیں
اسیں تے بیٹھے رہ گئے آں
اس درنوں ہن میں نئیں چھڈنا
در دے اگے بہہ گئے آں

-0-0--0-0--0-0-

قضا

یار قضا کر بیٹھاواں
ہھر سزا کر بیٹھاواں
ہتھی لا کے تالا دل نوں
رنج خدا کر بیٹھاواں
وقت نے مڑ کے فیر نئیں آونا
لکھ دعا کر بیٹھاواں
بس اک پل ای اکھ سی لگی
گھر فنا کر بیٹھاآں

-0-0--0-0--0-0-

ٹھنڈی چھاں

کدی ماں وی ہُندی سی
ٹھنڈی چھاں وی ہُندی سی
کدی ہاں وی ہُندی سی
کدی ناں وی ہُندی سی

ڈوہنگی گل

امین کنجاہی پنجابی شاعری دے حوالے نال اک نویکلی پہچان رکھدے نیں۔ کنجاہ داناں جدوں وی ذہن وچ آندا اے اِک پوری ادبی روایت سامنے آ کھلوندی اے، کنجاہ وچ جمن تے ایدیہے نال جڑت رکھن آلیاں ہستیاں پوری دنیا وچ چنگاں ناں کماں چکیاں نیں۔ دھرتی دے کجھ ٹکڑے اوچی وڈیائی آلے ہوندے نیں اوہناں وچ نور، علم تے ادب دے بہوں خاص ذرے لگے ہوندے نیں جیہڑے لوکائی دے دھیان دی واج دیندے نیں۔ پر تخلیق کارانوں زورنال اپنے وَل کھچدے نیں۔ دوجے اکھراں وچ لکھاریاں فنکاراں دی کُھچ تے جڑت بہوں وکھری تے پیڈی ہندی اے۔

امین کنجاہی اِک ہرفن مولا بندہ اے جیہدے اکھراں، آواز تے انداز وِچ رب نے چنگی برکت تے تاثیر رکھی اے۔ اوہ بہوں سوہنی کمپیئرنگ، ریڈیو تے ٹی وی پروگرام کردا اے۔ ادبی تے ثقافتی تقریبات وِچ رلت تے اوہناں دا پربندھ کرنا وی اوہدے روزنامچے وچ شامل اے۔

میں جدوں اوہناں دی شاعری پڑھنی آں تے خُش ہونی آں کہ اوہ بہوں سہولت نال بہوں سوہنے شعر کہندے نیں۔ اوہناں دے شعراں وچ گیت نگاری دا گوڑھا رنگ جھلکدا اے، ادیباں دی غزل وچ اینا رچاؤ تے ترنم اے کہ اوہ گیت دے نیڑے نیڑے دسدی اے۔

اکھراں، مفہوم تے سنیہے نوں مُکھ رکھ کے اوہدا ویروا کیتا جائے تے امین کنجاہی دی شاعری وڈی شاعری اکھواندی اے۔ شاعری دا اِک پکھ سنہا پایاں شعری جمال اے جے اوہ نہ ہووے تے شاعری رُکھی جیہی لکھت بن جاندی اے۔ شعری جمال یاں شعریت شعراں نوں چوکھا پُر اثر بناندے نیں۔ امین کنجاہی دی شاعری وچ ایہہ دونویں شیواں موجود نیں۔ اوہ ڈوہنگی گل وی کردے نیں تے سوہنا اندازوہ رکھدے نیں۔ میں اوہناں دے شعری سفر دے حوالے نال دعا کردی آں کہ اوہناں دی کتاب ''اکلاپا'' لوکاں دے دل تیکر اپڑے۔ مینوں تے اوہناں دا ہر شعر دل تیکر اپڑدا جاپدا اے۔۔۔۔۔۔رب راکھا۔۔۔

ڈاکٹر صغریٰ صدف